

ನಿವೇ ಮಾಡ್ರಿ, ಇಲ್ಲ ಉಪವಾಸ ಸಾಯಿ...’ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿದಳು. ಇದೇ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಗಂಡನ ಹೇಗೆ ದೊಡ್ಡ ಜಾಗ ಮಾಡಿದಳು.

ಗಂಡ, ಹೆಚ್ಚಿ ಜಗಟ ಉಂಡು ಮಲಗುವ ತನಕ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಲಗುವ ಮೊದಲು ಉಣಿಲ್ಲ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದುರಾಗಿ ‘ನಿನು ಮಾಡು, ನಿನು ಮಾಡು...’ ಎಂಬ ವಾದದೊಂದಿಗೆ ಜಗಟ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಗಂಡ-ಹೆಚ್ಚಿ ಜಗಟದಲ್ಲಿ ಕೂಸುಗಳು ಒಡವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈಗ ಕೂಸುಗಳು ಅಷ್ಟುಅಮೃನ ಜಗಟವನ್ನು ಮೋಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಲೈವ್ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇಬ್ಬಿರಿಗೂ ಇತ್ತು. ಮಕ್ಕಳ ಕ್ಯೆಗೆ ಮೋಬೈಲ್ ಸಿಗರಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಜಗಟವಾಡಿದರು.

ಜಗಟ, ರಗಟಗೂ ಶಯ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆಲ್ಲ, ಅಡುಗೆ ಕಲಿಯಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಳು ಸುಮಿ. ಏನು ಮಾಡೋದು? ‘ಗಂಡನಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ’ ಅಂತ ಹೊಲಿಸರಿಗೆ ಕಂಫ್ರೆಂಟ್ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಾ? ನಾನೇ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಳು.

ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಸುಮಿ ಒಲೆ ಹಚ್ಚೆದ ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಅರಂಭಿಸಿದಳು. ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಗಳೇ ಸೋಲುತ್ತವೆ, ಗಂಡ ಸೋಲುವದಲ್ಲಿವೇ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ. ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಶಯ್ಯೆ ಬೆದರಿದನಾದರೂ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸಿ ಉಪವಾಸ ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಹೇಳಿಟೋನಿಂದ ಉಂಟ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಸಾರಿ ಕೇಳಿ ಅವಳ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಮತ್ತು ಮ್ಯಾನ್‌ಪ್ರಿಸಿದ್ದು.

ಸುಮಿ ಚೆಂತಾಕ್ರಾಂತಾದಳು. ಕಡೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಂಬಂತೆ ಸುಮಿ. ‘ಹೋರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನೇ, ನಾನು ವಾಪಸ್ ಬರುವವರಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇ ನಾನು ನಾನಾಗಿಯವರಿಲ್ಲ, ಕರಿಂ ತೀವರಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತನೇ, ಹುಣಾರ್...’

ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿ ಹೆಗಲಿಗೆ ಬ್ಯಾಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟಣು.

ಶಯ್ಯೆಗೆ ಅಡುಗೆ ಸವಾಲು ಎದುರಾಗಿತ್ತು. ಯೋಚಿಸಿದ, ಚಿಂತಿಸಿದ. ‘ನಾನು ಅಡುಗೆ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೆಚ್ಚಿ ಇಷ್ಟೆಯದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಅದೊಂದು ಆಸೆ ಈಡೇರಿಸದ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಗಂಡನಾ? ಭೇ...’ ಅನಿಸಿತು ಶಯ್ಯೆಗೆ. ‘ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವರು ಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲ, ನಳ ಪಾಕ, ಭೀಮ ಪಾಕದಂತೆ ನನ್ನದೂ ಬಂದು ಪಾಕ ತಯಾರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಡಿಸಿ ಭೇವ್ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇಕು’ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವರು ಹೇಗೆ? ಹೀಕಲಾಟ ಶರುವಾಯ್ಯ.

ಹೇಗೇ ಅನ್ನ ಮಾಡಿಟ್ಟ. ಸಾಂಬಾರ್ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನದ ಸಣ್ಣ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಪದಾರ್ಥ ಯಾವ ಡಬ್ಬದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಅರಿವು ಇಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಶ್ರಿತಿಯಿಂದ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಇಳಿಸಿ, ಕೇಳಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತೇನೋ. ಆದರೂ ಈಗ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಟೆ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏಳ್ಳಿಸಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿಕೊಂಡ, ಅಡುಗೆ ಪ್ರಸ್ತರ ಸ್ವಾದಿ ಮಾಡಿ ಕನ್ವೌಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ತರಕಾರಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬೇಂಬಿಸಿ ತೋಳಿದ್ದನ್ನು ಹಾಕಿ ರುಚಿ ನೋಡಿದ, ಅಕ್ಕಾತ ಕೆಟ್ಟಿದಾಗಿತ್ತು. ಅಚೆ ಸುರಿದು ಬಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಅದೂ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಕೆಟ್ಟಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮುಂದುವರೆಯದ.

ಕೊತ್ತಂಬರಿ ಸೊಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಪದ್ದಾ ಬಂದಳು. ಸುಮಿ ಇಲ್ಲದ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಯ್ಯೆಯ ಅಡುಗೆ ಘಜಿತಿ ಕಂಡು ‘ಅಯ್ಯೇ ಪಾಪಾ’ ಎಂದುಕೊಂಡಳು.

‘ಯಾಕೆ ಪರದಾಡ್ರಿ, ನಾನು ಸಾಂಬಾರ್ ತಂದುಕೊಡ್ರಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಬಟ್ಟಲ್ಲು ಸಾಂಬಾರ್ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಉಂಟ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದಳು.

ಶಯ್ಯೆಯ ಅಡುಗೆ ಪರದಾಟ ನೇರೆಹೊರೆ ಹೆಗಸರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅವರೂ ಕನಿಕರಗೊಂಡು ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರೂ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಬಂದೊಂದು ಬಟ್ಟಲ್ಲು ಸಾಂಬಾರ್ ತಂದುಕೊಟ್ಟು.

ಅಮ್ಮೊತ್ತಿಗೆ ಶಯ್ಯೆಗೆ ಅಡುಗೆ ಸಾಹಸದಿಂದ ಸುಸ್ತಾಗಿತ್ತು. ಹೆಗಸರು ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಂಬಾರನ್ನು ಬಂದೇ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಸುರಿದು ಕುದಿಸಿ ತೆಪ್ಪಾದ. ಹೆಚ್ಚಿಯಿಲ್ಲ ಬ್ಯಾಗ್‌ಕ್ಕೆ ಸಿಧ್ಧಾಗಿದ್ದು.

ಆ ಹೇಳಿಗೆ ಬಂದ ಸುಮಿ ಮೂಗು ಅಗಲಿಸಿ ಸಾಂಬಾರ್ ವಾಸನೆ ಗ್ರಹಿಸಿದಳು. ‘ಸಾಂಬಾರ್ ಸೇಲ್ ಬೆನ್ನಾಗಿದೆ ಕಟ್ಟಿ...’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು ಉಂಟ ಮಾಡಿದಳು. ‘ಅದ್ದುತ್ವಾಗಿ ಸಾಂಬಾರ್ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ, ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ ಇಂಥ ರುಚಿಯ ಸಾಂಬಾರ್ ಮಾಡೇಯಲ್ಲ, ಭೇವ್, ಕಳ್ಳ ನೀವು! ಅಡುಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಮಾಡಲು ಮೈ ಬಗ್ಗಿಸದೆ ಕಳ್ಳಾಟ ಅಡ್ರಿರಿ...’ ಎಂದು ಖಿಂಪಿಪಟ್ಟಿಕ್ಕು. ಶಯ್ಯೆ ಗಾಬಿಯಾದ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in